

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

"..Dehi;
Rabbim ilmimi arttır."

Taha Suresi/114

Facebook.com

ÜCRETSİZ İSLAMİ E-KİTAP İNDİR

facebook.com/ücretsiz islami e-kitap indir

ŞEYH USAME B.LADEN İN ŞEHADETİ ÜZERİNE

AHMED KALKAN

Risale:Özgür El Erdişi

Kaynak:

İletişim:

GİRİŞ

Osmanlı'nın son döneminden Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar geçen sürede, ülkemize saldıran emperyalist devletlere, emperyalist işgalcilere karşı verilen mücadelede ülkemiz halkına maddî - manevî desteğini esirgememiş, hatta bizzat savaşa katılarak destek vermiş olan Müslüman halkların ve özellikle o gün Hindistan'da yaşayan ve bugün Pakistan ve Afganistan adlı ülkelerin vatandaşı Müslümanların, bugün aynı emperyalist devletlerce işgal edilen ülkelere, bir ahde vefa ve İslâm kardeşlik hukuku duyarlılığı ile yardıma gidenlerin kınanacak ve suçlanacak bir konumda da olmadığına, tam tersine bu tercihe, herkesin saygı göstermesi gerektiğine inanıyoruz.

İşte bu anlayış ve yaklaşımımızın yansıması olarak emperyalist işgalcilere karşı Afganistan'ın özgürlüğünü¹ savunan Usame bin Ladin'in mücadelesine en azından dualarımızla ve bildirilerimizle destek olmanın gerekliliğine inandık ve şehadetinden duyduğumuz üzüntüyü bildiri halinde kamuoyuyla paylaştık. Kınanacak birileri varsa, onu savunmasız şekilde hunharca öldürmekten çekinmeyen, yargısız infaza tâbi tutan dünya eşkiyalığına soyunan ülke ve zihniyet olması gerektiğine inanıyoruz. Hatalarına rağmen

¹ Yazar her ne kadar "Afganistan'ın özgürlüğü için" demişse de; Şeyh Usame B.Laden'in amacı sadece Afganistan değil tüm ümmetin özgürlüğü ve Hilafettir. (bkz. Şeyh Usame B.laden Beyanat ve Ropörtajları")

özgürlük savaşçısı bir Müslümana düşman olmak, bizim inançlarımızla bağdaşmayan bir tutumdur.

Uluslar arası hukuku çiğneyerek, bir başka ülke topraklarında gerçekleştirilen Usame Bin Ladin'e yönelik suikast, insan haklarını ayaklar altına alarak silahsız insanlara yönelik olarak gerçekleştirilen bir terör eylemi mâhiyetindedir.

Bu zulüm, insanî erdemlerini koruyan, adalet duygusunu tamamen yitirmemiş insanlar ve emperyalizmin düşman ilan ettiği, âdil şahid olma sorumluluğunu taşıyan Müslümanlar tarafından, birçok açıklama, çok sayıda makale ve haberle protesto edildi, kınandı.

Ve son derece ahlâklı ve âdil bir tutumla, Usame Bin Ladin'in işgal altındaki mazlum halklardan yana onurlu duruşu takdirle anılıp, **“şehadeti mübarek olsun”** duaları yapıldı.

Usame Bin Ladin hakkında emperyalist devletlerle aynı nefret duygularını taşıdıklarını açıklamaları sebebiyle F. Gülen ve A. Gül hakkında da eleştirel bir yaklaşıma yer verdik.

O zaman da, ister istemez, aslında Gülen ve Gül hakkındaki eleştirimizden rahatsız olan TEM Şube Müdürlüğünün, onlara yönelik eleştirilerimizden kalkarak suç duyurusu yapma imkânını bulamayınca, emperyalistlerce oluşturulan Usame Bin Ladin'in suçlu olduğu önyargısını

kullanarak, hakkımızda “suçu ve suçluyu övme” konusunda suç duyurusunda bulunmuş olabileceği sonucu çıkmaktadır.

Bu sebeple, aslında hakkımızda soruşturma açılmasının temel sebebinin de, bizim bu çelişkiye dikkat çekerek, bir Müslüman’ı hukuksuz bir saldırı ve suikastle katleden emperyalizmin memnuniyet saflarında yer alan Fethullah Gülen ve Abdullah Gül’ün, Papa’nın ve Alman yargıcın bile gerisine düşen bu emperyalizmle örtüşen tutumunu eleştirmemiz olduğuna inanmaktayım.

2004'e kadar Usame Bin Ladin'i yakalamakla görevli CIA timinin başında bulunan Michael Schauer, en büyük düşmanı olarak tanımladığı bin Ladin'e olan hayranlığını gizlemeyerek, onun güzel ahlâkı hakkında yaptığı tespitleri hiçbir komplekse düşmeden açıkça ifade etmektedir.

Schauer, Usame Bin Ladin için şunları söylüyor:

“Bence o olağanüstü bir adamdır. Onların dünyasına Müslümanların toplumuna bir bakarsanız son 50 yılda bizim (emperyalist-MP) tarihimizi Usame Bin Ladin kadar olumsuz şekilde değiştiren başka bir kişi yoktur. Bu beni bir düşman olsa bile oldukça sarsıyor ve etkiliyor. Onu tanımak ve saygı duymak açısından da böyle... Bu adam biz ister kabul edelim ister etmeyelim İslâm tarihindeki kahramanlarla oldukça ortak özellik taşıyor, çok samimi, sade yaşantılı, politik sayılabacak güzel bir Arapça konuşuyor, çatışmalarda 4 defa yaralanmış, oldukça fakir olan İslâm dünyasında devasa bir serveti elinin

tersiyle itmiş. 20 milyar doları olmasına rağmen bu servetten vazgeçmiş. Ve gitmiş 20 yıldır Afganistan'ın kirli sularını içerek yaşıyor. O kendisine saygı duyulması gereken bir kişidir. Saygı duymazsak yenemeyiz de.”

Usame Bin Ladin hakkında onu alçakça katleden terör devleti ABD'nin CIA yetkilisi bile, bu kadar övücü ve takdir edici cümleler kuruyorsa, ona bir Müslüman gözüyle bakıldığında çok daha olumlu bir İslâmî kişilikle karşı karşıya olunduğu sonucuna ulaşılmaz mı?

Ahmed KALKAN

15. 07. 2011

Gerçek suçlu ve terörist Batıdır

Yüzyıllardır süregelen ve halen devam eden Batının sömürgecilik ve emperyalizm tarihi ibretlik insanlık suçlarıyla ve kitlesel katliamlarla, soykırımlarla doludur

Batının emperyalist sömürgecilik serüveni, 15. y.y.da Portekiz ve İspanyol sömürgeciliği ile başladı. 17 ve 18. y.y. boyunca, sanayi devrimi sonrasında oluşan burjuva sınıfının önderliğinde yeni sömürgeciliğe yönelindi.

Bütün bu yüzyıllarda, az gelişmiş güçsüz ülkelerin hammadde kaynaklarını ve insan gücünü çok ucuza elde etmek, hatta zorla ücretsiz olarak gasp etmek, üretilen malları çok pahalıya satmak, insanları köleleştirmek, toprak işgalleri ve bu ülkeleri istila acımasızca sürdürüldü.

19 ve 20. y.y.da İslâm coğrafyasının pek çok bölgesi aynı sömürgeci amaçlarla işgal ve istila edildi. Bölgenin zenginlikleri talan edildi. Zamanla, kurtuluş mücadeleleri sonucunda işgal edilen ülkeler terk edilirken, ümmeti parçalayan yapay sınırlar çizildi ve neredeyse her aşirete bir devlet kurduruldu.

Bu yapmacık çakma devletleri kendi yetiştirdikleri batıcı işbirlikçi kadrolara teslim ettiler. Ayrıca ileride ihtilaf

oluşturacak pek çok fitne tohumu bu yapay devletlerin arasına ekildi.

Keşmir, Pakistan ve Hindistan arasında ihtilaflı bırakılarak ve Pakistan ikiye bölünüp Pakistan'la Bangladeş hasım hale getirilerek; Kürt halkı dört ayrı devlet arasında bölünerek ve İsrail terör devleti zorla bölgeye yerleştirilip Filistin toprakları ona peşkeş çekilerek ve sürekli kan döküp yeni işgaller yapmasına destek verilerek ya da göz yumularak, bu tür çatışma noktalarının, bu yaraların sürekli kanaması sağlandı.

Son dönemde ise, komünist sistemin yıkılışından itibaren, kapitalist emperyalizm, birtakım rötuş ve makyaj tazeleme yöntemleriyle kendisini yeni koşullar çerçevesinde yeniden üreterek, “Yeni Dünya Düzeni” ve “Küreselleşme” adı altında meşruiyet kazanmaya çalıştı. Bu sefer daha yaygın ve daha yıkıcı bir küresel korsanlığı gerçekleştirerek, “Amerikan İmparatorluğu” halinde ortaya çıkmaya ve bu amaçla çok daha büyük vahşetlere imza atarak küresel bir utancı dünya insanlığına yaşatmaya yöneldi.

Batı ve ABD emperyalizmi, işte bu uzun sömürgecilik sürecinde, sömürü ve talanlarını, dünya halklarının kaynaklarını çalıp ülkelerine götürmelerini ve dünya insanlığını köleleştirerek emeklerini sömürmelerini kamufle etmek amacıyla hep bazı şeyleri istismar edip kullanmışlar, amaçlarının bu insanları kurtarmak, özgürleştirmek

olduğunu, amaçlarının işgal değil, o ülkeye demokrasi getirmek olduğunu iddia etmişlerdir.

İşte bu amaçla, kapitalist emperyalizm, ilk sömürgecilik döneminde “misyonerliği” kullanarak insanları “Hristiyanlaştırmak” suretiyle kurtarma “kutsal” misyonunun kamuflajı altında sömürü amaçlı işgal ve istilalarını gizlemeye ve “meşrulaştırmaya” çalıştı. “Sanayi devrimi” sonrasında başlatılan ikinci saldırı ve istila sürecinde kullanılan emperyalist jargon ise, bu sefer geri ve barbar olarak niteledikleri halkları “uygarlaştırmak”tı.

Hâlbuki asıl yapılan, sömürgeleştirme, köleleştirme, köklü uygarlıkları tarih sahnesinden silme, beşerî ve doğal kaynakları yağmalama, talan etme ve Avrupa dışı kültürleri yok etmektir.

En son olarak da, son on - on beş yıldır dünya insanlığı, ABD önderliğindeki “Batı medeniyeti”nin yeni bir “küresel saldırısına”, “işgal ve istila”sına muhatap bulunmaktadır. Bu yeni saldırıyı kamüfle edip meşrulaştırmak üzere öne çıkarılan yeni söylem ise, “insan hakları”, “özgürlük” ve “demokrasi” sloganlarını kullanmaktadır. İnsan haklarını ve özgürlükleri temelden yok eden, insan onurunu ayaklar altına alan sömürü, istila ve işgale yönelmiş ve büyük katliam ve soykırımlarla sonuçlanan operasyonların adı utanmadan ve dünya insanlığını aptal yerine koyan bir cüretkârlıkla, “Yüce

Özgürlük”, “Kutsal Adalet” ya da “Demokratikleştirme” olarak ifade edilmektedir

İnsan hakları ve adalet kavramları asıl ifade etmeleri gereken içerikten soyutlanmış, tam tersine dünyanın sömürgeci “efendi”leri tarafından, bizzat bu kavramların gerçek içeriklerini yok etmek için kullanılan bir silah haline dönüştürülmüşlerdir.

Kapitalist emperyalizmin, sömürü amaçlı küresel saldırısını ve uluslar arası hegemonyasını meşrulaştırmanın araçları durumuna getirilmişlerdir. (Fikret Başkaya, Küreselleşmenin Karanlık Bilançosu, Özgür Üniversite Kitaplığı: 31, s. 69-72).

İşte bölgemize yönelik son saldırı, işgal ve katliamlar, bu tür kavramlar kamuflaj malzemesi olarak kullanılarak gerçekleştirildi. Demokratik emperyalist ülkeler, kendi halklarının da çoğunluğunun desteklediği demokratik iktidarlar eliyle bombalar yağdırarak, milyonlarca insanı katlederek bölgeye demokrasi getirme projesini uygulamaya koydular.

Rabbimiz Kur’an’da, dünyada kan döküp, fesat çıkaran zâlimlerin özelliklerinden bahsederken, **“Kendilerine: ‘Yeryüzünde fesat çıkarmayın’ denildiğinde: ‘Biz yalnızca ıslah edicileriz’ derler. Haberiniz olsun; gerçekten asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurlunda değildirler.” (2/Bakara, 11-12)** buyurmaktadır.

Dünyada bozgunculuk, zulüm ve sömürüyü egemen kılanların, katliamlarla mazlum halkları yok etmeye kalkışanların, bugün de aynı konumda olduklarını ibretle görmekteyiz. Tarihte Firavun kendini, bölüp güçsüzleştirerek zulümle tahakküm ettiği insanların kurtarıcısı olarak takdim ettiği gibi, bugün de çağdaş Firavunlar, yüzsüzce ve utanmazca, zulüm ve sömürü ile ezdikleri, ırk, mezhep ayrılıklarını kaşıyıp teşvik ederek birbirine kırdırdıkları halkları, mazlum insanları; kurtarmaya, özgürleştirmeye çalıştıklarını, onlara demokrasi getirmek istediklerini ilan edebilmektedirler.

Paulo Freire'nin tespitiyle, *“Egemenler kendilerini, (ezip, sömürerek) insandışılaştırdıkları (insanca yaşamaktan, insan onuru ve haklarından mahrum bıraktıkları) ve böldükleri (güçsüzleştirip, zulümle tahakküm ettikleri) insanların kurtarıcısı olarak sunmaya çalışmaktadırlar.”* (Paulo Freire, *Ezilenlerin Pedagojisi*, Ayrıntı Yayınları, İstanbul, s. 123).

Bu emperyalist sömürgeci işgalci katiller, dünya çapında terör estirdikleri, büyük kitlesel katliamların altına imza attıkları ve yüzyıllardır insanlık suçları işledikleri halde, bugün halen sürdürdükleri bu vahşetlerine itiraz edip, emperyalist işgal ve sömürülerine son vermek isteyen mazlum halkların direnişçi evlatlarını “suçlu” ve “terörist” ilan ederek yok etmeye ve bu amaçla yeni suçlar işlemeye devam etmektedirler.

Terör; Suçlama Aracı ve Silâh Olarak Kullanılan Kaypak Bir Batılı Kavramdır

Filmlerde işlenen cinayetler, öldürme işine göre değil de; bu cinayetleri kimin işlediğine göre değerlendirilir; birçok insan öldüren kişi, eğer filmin jönü, başrol oyuncusu ise, bu kahramanlıktır; yok, kötü adam ise, bu vahşettir, terördür.

Film de zaten bu şekilde kurgulanmış, izleyenlere de bazı cinayetleri alkışlarken, bazılarını lânetlemek rolü düşmüştür. Seyirci buna hem alıştırılmış, hem de şartlandırılmıştır. Artık, sinema dışında oynanan oyunda da izleyici aynı tavrını kuşanacaktır.

Kediyi köşe sıkıştıran, ona veya yavrusuna can güvenliğini çok gören kimseye bir şey demeyeceksiniz; kedinin kendisini ya da yavrusunu korumak için tek alternatifi olan aslanlaşıp kurtulma mücadelesine terör diyecek ve onu terörist bir tavrıla cezalandırmadan yana olacaksınız.

Bu ne kadar adâlet ölçüleriyle bağdaşır? Olayı empatiyle değerlendirip bir de kedi gözüyle bakmayı düşünemeseniz bile, objektif olmak, kendi hakkın kadar muhâtaplarının da hakkını yüce bilmek erdemi olmadan insanlığın ne oranda korunabileceğini de mi düşünmezsiniz?

Kendileri fesatçı/terörist birer zâlim olan Firavun ve yandaşları, kendilerini ıslahatçı olarak görüyorlar, toplumu ıslah etmek isteyen Hz. Mûsâ'ya fesatçı/bozguncu/terörist damgası vuruyorlar ve halkı onun aleyhine kışkırtıyorlardı. Derin devletin yetkilileri Firavun'a şöyle baskı yapıyordu:

"Mûsâ'yı ve milletini, seni ve tanrılarını terk edip yeryüzünde bozgunculuk/terörizm yapsınlar diye bırakacak mısın?" (7/A'râf, 127). Firavun da şöyle demişti:

"Bana izin verin de Mûsâ'yı öldüreyim. O, Rabbine yalvaradursun. Onun, sizin dininizi değiştireceğinden veya yeryüzünde fesat çıkaracağından (terör uygulayacağından) korkuyorum." (40/Mü'min, 26)

Her farklı inanç mensubu, kendisine göre bir "terör" tanımını yapar; her görüşün farklı bir "terörist"i, daha doğrusu bu damgayla yaftalandırdığı farklı kimseler vardır.

"Öteki" kavramı, bazı saldırgan düşüncelere sahip müstekbirlerde "terörist" demektir. Yani ya dostları, kendi çıkarlarına ters düşmeyen yordakçıları vardır; ya da teröristler.

Her çeşit terör eylemleri yapan bir kimse, kendi çıkarlarına ters düşmüyor, hele hele kendi düşmanlarına karşı bu eylemleri sürdürüyorsa, o terörist değildir; o bir "özgürlük savaşçısı"dır.

Ama, terör saldırılarına karşı kendini savunan "öteki" hemen damgayı yer: Terörist! Sadece Usâme bin Ladin değil;

Nelson Mandela, Yaser Arafat, Ariel Şaron, Che Guevara, Deniz Gezmiş, Abdullah Öcalan, Şâmil Basayev, Şeyh Yasin, Saddam Hüseyin, İran Şâhı ve benzerlerinin farklı kesimler tarafından değerlendirilmesini örnek olarak sayabiliriz.

Ülkeler için de damgalandırma bundan farklı değildir: Terörist ülkeler ya da teröre destek veren ülkeler diye listeye alınanlar, emperyalist ABD'nin çıkarlarına ters düşen ülkelerdir daha çok. Ve hiçbir zaman en büyük terörist devlet İsrail nedense bu listede yer almaz.

Taliban, Hizbullah, Filistin'deki İntifâda hareketi, istişhâdî (gönüllü şehidlikle ilgili) eylemler kesin bir şekilde terörist ilân edilirken BBC, CNN ve her ülkedeki kukla medya tarafından; İsrail'in yaptıkları terör filân değil; meşrû müdâfâdır, terörist avidir, savaştır.

Amerika'nın Irak'taki, Afganistan'daki, Afrika'daki sivil halka bombalar yağdırması hiç de terör diye damgalanmaz. Çıkarlarına uygunsa Apo ve benzerleri bir özgürlük gerillası; değilse, terörist olur.

Ve birey ve gruplar terörist kabul edilirken, devletler çoğunlukla bu tanımın dışında tutulur. Halkın zâlim devlete karşı tavrı terördür de, devletin kendi halkına her türlü zulmü revâ görmesi veya başka ülkelerdeki halkları toplu kıyımlara uğratması terör kabul edilmez.

Hâlbuki fesat anlamındaki terör, en büyük çapta ve en yoğun şekilde devletler tarafından sürdürülmektedir. İki dünya savaşında mâsum halkların acımasızca öldürülmesi,

atom bombalarıyla iki şehrin yerle bir edilmesi ve hemen devamlı olarak sürdürülen müslüman halklara karşı katliâmlar, haksız saldırı ve savaşlar, terör örgütü diye tanımlanan dünyanın tüm bireysel ve grupsal eylemleriyle kıyaslanamayacak kapsamdadır.

İsrail ve onun müstemlekesi durumundaki ABD ve onlara destek veren ülkelerin yönetimindeki zihniyet ortada durduğu müddetçe dünyada haksız savaşlar, yani terör ve fesat ortadan kalkmayacaktır. Haksız savaş en büyük bir terör şekli olduğu gibi, terör de bir savaş şeklidir.

Terör, daha çok; askersiz ve toprak sınırı olmayan bir savaştır. Günümüzde en etkili ve önemli terör, emperyalist devletlerin yapmış oldukları terördür.

Devlet erki, askerî saldırganlığa karşı yapılan direnişe terörizm adını vermektedir. Sözgelimi, İsrail, BM tarafından Lübnan ve Filistin bölgelerini yasadışı bir şekilde işgal ettiği için sürekli kınanmasına rağmen, İsrail devleti bu işgale direnenlerin eylemlerini terörizm olarak tanımlamaktadır.

Şartları ne olursa olsun Lübnanlı ve Filistinlilerin direnişleri istisnâsız terörist hareketler olarak isimlendirilmektedir. Bunun sebebi şudur: Onlar hem insanlık dışı olarak gösterilirler, hem de onlara karşı kullanılan keyfi devlet gücü meşrûlaştırılır.

Siyonistler İsrail'in yasadışı askerî işgaline karşı yapılan her Filistin direnişini ısrarlı bir şekilde terörizm olarak nitelendirirler. Batı medyaları ve yorumcular için bir İsrail

kasabasındaki bir kahvenin bombalanmasında terörizm kelimesini kullanmak tam uygun gelebilir, fakat İsrail'in askeri hedeflerine yapılan bir saldırıda terörizm kelimesini kullanmak güçleşir.

Dahası Filistinlilerin evlerinin tank ve buldozerlerle İsrail tarafından yıkılmasına karşı, onların yaptıkları direnişte terörizm kavramının kullanmalarının pek inandırıcı olmadığına farkındadırlar.

Filistinliler, evlerinin yıkılmasına ve siyonist işgale karşı direniş yapma hususunda uluslararası tanınmış bir hakka sahiptirler. Batı medyası hiçbir zaman dile getirmese de İsrail bir devlet terörü uygulamaktadır. Bu şekliyle terörizm, siyasi olarak kendisine anlam yüklenen bir terimdir. Batı medyası, terörizm kelimesini müttefiklerinin ve yandaşlarının muhâliflerine karşı kullandığı zaman adâletsiz davranmakta ve haksızlığın en büyüğünü de direnişin kendisine yapmaktadır. Medya kurbanları, akı kara ve karayı ak gösterme konusunda büyüğü güç olan medyanın yönlendirdikleri, Filistinlilere karşı saldırganlıklarla dolu bir tarihe sahip olan İsrail'in nasıl oluyor da terörizmin ana kurbanı olarak gösterilebildiğini eleştirel bir şekilde düşünemezler.

Bu tarz bir düşünce, neyin terörizm neyin de terörizm olmadığını söyleyenlerin amaçlarının da irdelenmesini gerekli kılmaktadır. Terörizm kelimesi kullanılarak genellikle siyasi

bir hedefe ulaşılmak istenir ve bu siyasî kullanım gizlenmeye çalışılır.

1970’lerde İsrail ve ABD, üçüncü dünya milliyetçiliğinin çeşitli şekillerini tanımlamak için terörizm kelimesini kullanıyordu. Sonra, ABD destekli teröristler de özgürlük savaşçısı olarak isimlendirilmeye başlandı.

Sözde bilgi(!) çağında güç, kelime ve imajlardadır. Bugünün savaşları daha çok kelimeler ve kavramlarla yapılıyor.

Silâh yerine medya bombardımanı kullanılıyor. Bütün olay, saldırganların kurbanlarını terörist olarak tanımlamasıdır. Fiilî olarak uzlaşılmayan tanımlamaların propaganda yoluyla normalleşmiş tanımlar ve kavramlar olmasına, eleştirel düşünceye sahip olamayan ve düşünme yerine seyretmeyi seçen medya yönlendirmesine açık izleyicilerin çoğunun katkıda bulunduğunu görüyoruz.

Aynen laiklik ve demokrasi gibi batının çoğu kavramları kaypaktır. İçlerini işlerine geldiğı gibi doldurdukları yetmez, istedikleri zaman bunların içini boşaltır, farklı şekillerde de doldurmaya başlarlar.

Helvadan putlarıdır bu kaypak kavramlar modern putperestlerin, aynı zamanda da Truva atı. Terörizm tanımlaması üzerinde genel bir uzlaşı olmadığı için, her türlü amaç için kullanılmaktadır bu kavram da. İhtiyaca göre de anlamı değışmektedir. Bazen “hayat tarzımızı etkileyen şey”,

bazen de sömürgeleştirmeye ve işgalin diğer çeşitlerine karşı yapılan direniştir terörizm.

Yaser Arafat'ın imajı buna güzel bir örnektir. Amerikalılar ve İsraililer yıllarca onu terörist olarak isimlendirdiler. Oslo'dan sonra o, devlet adamı oluverdi. Devlet başkanı unvanı İslâmcı ve solcu eylemcilere terör uygulasin diye verildi.

İsrail bu amaç için FKÖ'ye silâhlar verdi ve onların cezaevleri ve sığınaklar yapmasına izin verdi. Fakat bu plan işlemedi. Gerçek düşman olarak işgalciler ve saldırganlar bu kadar belliyken, bir kişinin kardeşini vurması mümkün değildi. Dolayısıyla Arafat'ın devlet adamı elbisesi çıkartıldı ve kendisine yeniden terörist statüsü verildi. Bütün bunlara rağmen Arafat'ın polis gücüne, ya da göstermelik barış masasına oturtulmasına ihtiyaç duyulduğunda medya onu terörist olarak tanımlamaya ara verdi. (Sonra o da kimine göre kahraman, kimine göre terörist yaftasıyla tarihe mal oldu.) O halde nedir bu terörizm?

Terörizm, devlet erkinin saldırgan eylemlerini ve kendi çıkarlarına uygun politikaları meşrûlaştıracı bir değer olmakla birlikte, birçok yönde de gerekli bir kelimedir. ABD kendi haklılığını göstermek için daima “kötü”, “öteki” karşıtlığına ihtiyaç duymuştur. “Kötü”, “öteki” tarih boyunca şekilden şekle girmiştir; Kimi zaman despot, kimi zaman korsan, kimi zaman eşkıya, kimi zaman da anarşist ve komünist ve şimdi

de “radikal müslüman.” Batı medeniyetinde kendini muhâlifile tanımlamak her zaman bir ihtiyaç olarak ortaya çıkmıştır.

Dolayısıyla gerçek ya da hayali terörist ve diğer kötü karakterler Batının kendi imajını devam ettirmek için fiili olarak zorunlu olmuşlardır. Bu tespit, Haçlılar’a kadar götürülebilir. Dolayısıyla müslümanlar, terörist olarak tanımlanma hususunda tek değildirler; diğer zamanlarda diğer insanlar da büyük güçlerin çıkarlarına hizmet etme amacıyla bu tarz isimlendirmelere mâruz kalmışlardır.

İnsanların müslüman terörist imajını bu kadar kolay kabullenmelerinin sebepleri şunlardır:

Haçlılar’ın Hristiyan Batıdaki meşrûiyetleri ve onlarca yıldan beri ABD ve diğer yerlerde İsrail yararına yapılan Arap karşıtı propaganda. İRA’yı veya Batıdaki bir terör hareketini “Hristiyan terörizmi” diye adlandırmazlar. Hiç “yahûdi terörizmi” “siyonist terörist” yoktur; ama “müslüman terörist”, “İslâmî terör örgütleri” vardır bu yaftalamada.

ABD, komünizmin çöküşünden sonra dünya egemenliğini sağlamak için etki alanına çeşitli dayanaklar getirmeye çalışmaktadır. Dünya Ticaret Örgütü ve diğer malî yapılar tam da bu görevi yerine getirmeye çalışmaktadırlar. 2. Dünya Savaşından sonra Marshall planıyla da aynı şey hedeflenmişti.

Batı, terörizm ve fundamentalizmden korktuğundan daha çok İslâm’dan korkmakta ve dünyayı korkutmaktadır.

Çünkü Batı bu iki özelliği de kendi bünyesinde barındırmaktadır. Batıyı asıl korkutan İslâm'ın kendine has bir dünya görüşüne sahip olması ve bu dünya görüşünün Amerika tarafından propagandası yapılan liberal Batılı bakış açısından temel olarak farklılık arzemesidir.

Tema her zaman aynıdır: Batı medeniyeti karşıt İslâm aynasını kullanarak kendi imajını inşa etmiştir. Batının bu aynayı algılaması İslâm'ın hiçbir gerçekliği ve müslümanların yaşam tarzı üzerine kurulmamıştır. Bütün bunlar alâkasız şeylerdir. Aslında olan biten şuydu; orada diğer bir medeniyet vardı, birçok insan bunun ne olduğunu bilmiyordu, çok az kişi merak ediyordu. Dolayısıyla bu medeniyet, siyasal ve kültürel hedefler için kullanılabilirdi.

Bir kişi Batı tarihini eleştirel bir şekilde incelediğinde İslâm'ın her yerde karşısına çıktığını görecektir. Batının kendini tanımlamasında şiddet, merkezî bir rol oynamaktadır. Batı inanılmaz derecede şiddet mirasına sahiptir. Batılılar tarafından yalnızca 20. y.y.da bir milyondan fazla insan öldürülmüştür. 21. y.y. ise daha da kanlı başlamıştır. Yüzyılın sadece onda biri yaşandığı halde, sadece Amerika'nın sadece Irak'ta öldürdüğü veya ölümüne sebep olduğu insan sayısı resmî rakamlara göre bir milyonu geçmiştir. Bu şiddetin meşrûluğu ciddiyetle ele alınıp tartışılmadığı için Batı, suçlarını ve güvensizliğini diğerlerine yansıtmaktadır.

Müslümanların terörist olarak gösterilmesi örnek olarak zikredilebilir.

Bazı insanlar terörizmin daha az çelişkili ve daha belirgin tanımlarını yapmaktadırlar. Bu tanımlamalardan bir tanesi şudur: Terörizm birtakım siyasî ve askerî kazanımlar elde etmek için sivillerin öldürülmesi ya da sindirilmesidir. Fakat bu tarz bir tanımlama Batı için tehlikelidir. Çünkü bu tanıma duyan birisi kalkar, Hiroşima'daki, Nagazaki'deki sivillerin bombalanmasını, ya da Dresden, Kamboçya, Vietnam, Irak, Afganistan... bombalamalarını tartışmaya açar ve bu bombalamaların hepsini terörizm olarak isimlendirir. Bir başkası ABD'nin üçüncü dünyadaki rejimleri desteklemesini ve bu destekleme sonucunda bu rejimlerin kendi halklarını ilerleme ve gelişme adı altında sindirmesini terörizm olarak tanımlar. O yüzden böyle bir tanımlama medyada kullanılmaz.

Egemenler için belirsiz, kesin olmayan, sık sık değişen kavramlar daha faydalıdır. Ve bu tanımlamalar Batı yanlısı düzenler ve medya aracılığıyla günlük olarak satılırlar. Alternatif sesler tamamen devre dışı bırakılır.

“Terörizm”, bu geç modernite döneminde Batı dünyası için gerekliliktir. Teröristler “kötü öteki”yi temsil etmektedirler. Onlar bitmez tükenmez kötü kişilerdir. Teröristler soğuk savaş dönemi savaşçıların mesleklerini kaybetmemelerini sağlarlar ve hatta millî güvenlik organlarına, silâh ve mühimmat

sanayilerine canlılık getirirler. Herkesi etkileyen global ekonomik durgunluk ve iklim sorunları ve hepsinden önemlisi, inanç ve buna dayalı ahlâk konuları gibi gerçek dünya problemlerinin insanların gündeminden uzak tutulmasını sağlarlar.

Batı medyasının kasıtlı ve yoğun kampanyalarının ve İslâm düşmanı egemen çevrelerin beyin yıkama etkisiyle İslâm ve müslüman terimlerinin terör, anarşi, savaş, kan, intikam ve şiddet kavramları yan yana kullanılmaya ve biri söylenince diğeri çağrışım yapacak şekilde şuuraltına yerleştirilmeye başlandı.

20. yüzyılın son yarısından itibaren, çeşitli vesilelerle insanların bilinçaltına yerleştirilmeye çalışılan İslâm'ın şiddet üreten bir din olduğu yargısı, müslüman halklara yönelik şiddet eylemlerine meşrûiyet kazandıracak şekilde kullanıldı. Afganistan'a yerleşen ve Irak Savaşı adlı büyük terörizmden sonra orayı işgal eden terörist Amerika, oradan Ortadoğuyu tümüyle kontrol etmeyi ve kendine göre terörist kabul ettiği İslâmî hareketlere müdâhale edip, Amerikancı İslâm(!) anlayışını, o ülkelerdeki kendi piyonu konumundaki

Diğeri ise, buna karşılık Hristiyanlığın sevgi, barış ve hoşgörü dini olarak günümüzde Batı uluslarının sahip olduğu şekilde üstün insanî/medenî değerler üreten bir gelenek olduğu varsayımıydı. En basitinden tarihte gerek Müslümanlara gerekse sapkın olarak görülen çeşitli sekteryan

akımlara karşı Haçlı Seferlerini icat eden, iki büyük Dünya Savaşının tarafları olarak karşı karşıya gelip milyonlarca kişinin katledilmesine neden olan, sömürge dönemi ve sonrasında Amerika, Okyanusya, Afrika ve Asya kıtalarında birçok yerli kültürü ve halkı katleden, yakın zamanlarda Ön Asya’da ve Balkanlarda ölüm tarlaları oluşturan ve günümüzde İsrail’in işlediği soykırıma arka çıkan Hristiyan uluslar ve kilise çevreleri, bu tutumlarını “sevgi ve barış” ilkesiyle nasıl örtüştürebilmektedirler?

ABD başkanı G. W. Bush’un dile getirdiği şekilde ABD ve doğal müttefikleri olan Batı dünyasının “şer güçlerle mücâdele” diye adlandırdıkları müslüman halklara karşı topyekün savaş, “iyinin kötüye karşı savaşı” ve daha belirgin olarak “yeni bir Haçlı Seferi” gibi dinsel motifler taşımaktaydı (Şinasi Gündüz, Dinsel Şiddet, Etüt Y. s. 10-11).

İslâm’ın cihad anlayışı ise bambaşka bir şeydir. Cihad; cehdin, yani hayırlı hedefe ulaşmak için tüm gayretin seferber edilmesinin belirişi, insanı insan yapan değerlerin çiğnenmesi durumunda başvurulmuş her türlü kavga ve savaşın adıdır.

Şartları doğmuş bir savaş, insanın yolunu tıkayan engelleri aşmanın olmazsa olmaz şartıdır. Bütün mesele, savaşın şartlarının doğup doğmadığının iyi belirlenmesi ve seyrinin Kur'anî ruha uygun biçimde ayarlanmasıdır.

Cihad ve savaşta birinci gâye, âhiretimiz için bir ticâret yapmaktır (61/Saff, 10-11). Cihadın ve savaşın bazı külfet ve meşakkatleri olsa da, bunlar, insanın acıklı azaptan kurtulması yanında hafif kalırlar. Yolumuzu aydınlatmak için malımızı yakmak, cehennemde yanmamak için gerekirse İbrâhim gibi dünya ateşlerine atılmak, dinimizin izzeti için canımızı incitmek, birtakım zorluklara, sıkıntılara katlanmak gerek. Dolayısıyla canla cihad, yani Allah için savaş, başkalarını öldürüp cehenneme göndermek için değil; nefsimizi ve diğer nefisleri cehennemden kurtarmak için yapılır.

Yanmaktan kurtulan hamiyetli insanların yapacağı ilk iř, başkalarının imdâdına koşmak değil midir? Cihad, bu yönüyle, insan kurtarma savaşının adıdır. Eğer birtakım insanların hak ve hakikate ermesine bir başka grup engel oluyorsa bunlarla savaş yapmak da cihaddır.

Yeryüzünü sadece Allah'a kulluk yapılan bir mescid haline getirmek için tüm coğrafyalarda zulmün her çeşidine dur demek, globalleşen küfre karşı intifâdayı küreselleştirmektir.

Savaşta maksat ne olmalıdır? Bu sorunun cevabını iki maddede özetleyebiliriz: "Bize saldıran yahut saldırıya hazırlanan düşmana karşı kendimizi müdâfâ etmek" ve "zâlim devletlerle savaşarak, insanlığa hürriyet ve hidâyet yolunu açmak." "Dinde zorlama yoktur." (2/Bakara, 256). Ancak,

cennet yolunu zorla kapamak isteyenlere karşı da cihaddan, kıyâmdan başka çare yoktur.

Canla cihadda, yani Allah için savaşta hedef, öldürmek değil; diriltmektir. Ölü kalpleri diriltmek, sönük fikirleri aydınlatmak, donuk hissiyatlara can vermek. İnsanları yurtlarından etmek değil; onlara ebediyet yurdunu kazandırma gayretidir cihad.

Bu diriliş hareketinin önüne çıkanlar ölümü hak etmiş olurlar. Çokların hayat bulması için, belli bir azınlığın ölmesi gerekiyorsa buna da "evet" dememiz gerek. Aksi halde çoğunluğa zulmetmiş oluruz.

Büyük müfessir Elmalılı Hamdi Yazır, savaşı, ıslah harbi ve ifsâd harbi diye ikiye ayırır ve mü'minlere emredilen savaşın ıslah harbi olduğunu beyan eder. Cihada çıkan mü'minleri de "azâba hak kazanmış bir kavme Hakk'ın azâbını tatbik etmeye memur bir el" olarak görür. O halde, savaşı bir ibâdet anlayışıyla yapmak ve bu ibâdetin kurallarına en ince ayrıntılarına kadar uymak gerekiyor. "Antlaşma yaptığınızda Allah'ın ahdini yerine getirin." (16/Nahl, 91) emrine uyulacaktır. "Size savaş açanlarla Allah yolunda çarpışın. (Allah'ın koyduğu) Sınırları aşmayın. Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez." (2/Bakara, 190) fermânına kulak verilecek, his ve hevese kapılmaktan, aşırı gitmekten sakınılacaktır (Alâaddin Başar, Nur'dan Kelimeler, Zafer Y. 2/162).

Emperyalist zâlimler, gerçek küresel teröristler, mazlum halkların emperyalizme karşı direnen evlatlarını “terörist” olarak damgalayıp alçakça katlediyorlar.

Amerika, Avrupalı sömürgeci halkların en kötü, en alçak, en katil ruhlu ve paracı insanlarının, dünyevî çıkar ve hazları uğruna, yerli Kızılderili halkını on milyon nüfustan iki yüz bine indirecek kadar soykırımdan geçirerek onların kanı üzerine ve onların topraklarında kurulmuş ve katil-kan dökücü niteliğine sahip ve sürekli kanla beslenen vampir bir devlettir.

Ayrıca, milyonlarca siyah Afrikalıyı zorla ülkelerinden kaçırıp köleleştirerek, bir o kadarını da katlederek, daha sonra, başta Vietnam, Kamboçya, Kore, Nagazaki, Hiroşima, Güney (Latin) Amerika, Afganistan, Pakistan, Irak vb. birçok ülkede on milyonlarca masum insanı katletmek pahasına, işgal, istila, katliam ve soygunlarla hayatını sürdüren, tam anlamıyla küresel bir terör devletidir.

Bu terör devletinin ve onu doğuran Avrupa sömürgeci terör devletlerinin tam desteğine sahip Siyonist İsrail de, bölgede Müslüman halkların kanını dökmekle görevlendirdikleri, bir diğer vampir terör devletidir.

Ayrıca bütün bu emperyalist kan içici vampirler, bölgemizi ulus devletlere bölerek, kendi zâlim despot yandaşlarının yönetiminde sultanlıklar, krallıklar, şeyhlikler ve Cumhurbaşkanlığı kamuflajı altında diktatörlükler ihdas edip, her yanda çok boyutlu zulümler yaparak, sürekli Müslüman kanı dökmektedirler.

Tüm bu devletler, yüzyıllardır hep birlikte, Müslüman halkların kan ve gözyaşı pahasına kendi Firavunvari lüks hayatlarını sürdürmek için, bölgemizin ve dünyanın diğer mazlum halklarının kanlarını dökmek ve kaynaklarını çalmak suretiyle hegemonyalarını sürdürmektedirler.

İşte insanı bir yandan hayvandan geldiğini iddia ederek azgın hırslarının kölesi kılan, diğer yandan da kendine ve Rabbine yabancılaşarak hayvandan aşağı konumlara düşmüş bu insanın heva ve zanna dayalı üretimi olan ideolojileri dinleştirip temel belirleyici kılmak suretiyle onu ilahlaştıran iki sapkınlık üzerine bina edilen Batı medeniyetinin, küresel bir canavarlığı, küresel bir korsanlığı, global bir terörü üretmesi kaçınılmazdı.

İşte bu, alçaklıkta sınır tanımayan kötü ve çukur medeniyet, insanî tüm erdemleri, insanlık onurunu, ahlâkî tüm değerleri ve aslında insanı tüketip, tüm alanlarda derin bir yozlaşmayı, ekini ve nesli bütün boyutlarıyla ifsadı küreselleştirerek, ürettiği komünizmiyle, faşizmiyle ve vahşi sömürücü kan dökücü kapitalizmiyle, başta Müslüman

halklar olmak üzere bütün dünyanın mustaz'af halklarına büyük acılar yaşatmış/yaşatmakta, bütün dünyada ve özellikle İslâm coğrafyasında tam bir terör estirmektedir.

Bu terör devletleri, mazlum halkların topraklarını işgal ederek ya da sınır ihlalinde bulunarak istedikleri ülkeye girerek katliamlar ya da operasyon adı altında yargısız infazlar gerçekleştirebiliyorlar.

Buna rağmen tüm dünya sanki bütün bunlar hukuka uygunmuş gibi seyrediyor. Ne zaman ki, bütün bu zulme, haksızlığa karşı, mazlum halkların direnişçi çocuklarından hak ve adalet eksenli itirazlar yükseliyor, tabii zulmün etkisiyle bunlardan kimileri de, bu alçak emperyalist terör devletlerinin anladıkları dilden cevaplar oluyor. Zulmün etkisiyle bazen ölçüleri (tabii, onların değil, bizim İslâmî ölçülerimizi) aşan bir çılgılık mahiyetinde bazı tavırlar, eylemler gündeme geliyor. İşte o zaman dünyanın egemenleri, kontrol ve yönlendirmeleri altındaki medyayı ve sürekli çıkarları istikametinde kullandıkları uluslararası kuruluşları harekete geçirip feryadı basıveriyorlar.

Sonuçta da, kendi yaptıklarının yanında okyanusta bir damla mesabesinde olan mazlum halkların direnişçi çocuklarının yaptıklarını, abartarak küresel ölçekte büyük bir terör olarak takdim edip dünyanın huzurunu bunların kaçırdığını iddia ederek, dünya insanlığının önemli bir kısmını kandırabilecek bir illüzyon oluşturuyorlar.

“Terör”, öncelikle ve daha etkili olarak, bir kişi ya da grubun değil, ancak bir devletin ve rejimin vasfı olabilir

Amerika’nın, enerji kaynaklarını ve yollarını kendi çıkarına, başta Çin ve Rusya olmak üzere rakip devletlerin de aleyhine olacak şekilde kontrolü altında tutmak, bölgedeki İslâmî uyanışı engellemek ve İsrail terör devletini güvence altına almak amacıyla gerçekleştirdiği, Irak ve Afganistan saldırı ve işgalleriyle, buralarda; ayrıca Pakistan’da insansız uçaklarla, kolayca gerçekleştirdiği askeri saldırılarla milyonlarca insanın katledilmesi tam anlamıyla bir terördür ve insanlık suçudur.

Terör kavramı dünya literatürüne ilk olarak bir devlet rejimi olarak girmiştir. Fransız ihtilâlini müteakip yaşanan, katliamlarla toplumu korkutup sindirmeyi ve zapturapt altına almayı hedefleyen ve giyotinlerin sürekli kelle kopardığı on yıllık dönem, Fransa “terör rejimi” ya da “terör devleti” olarak nitelenmiştir.

Terör bir rejim ve devlet niteliği olarak doğmuş ve tarihe böyle geçmiştir. Gerçekten de ancak bir devlet gücü, bir toplumu korkutma sindirme amaçlı şiddeti yaygın ve etkin bir biçimde uygulayabilir.

Nitekim Fransa “terör rejimi” uygulamasını rehber edinen Kemalizm de, Türkiye’de İstiklal Mahkemelerinden DGM’lere kadar siyasi-ideolojik yargı kararlarıyla, darbeleriyle, “bizim çocuklar”dan, “bizim mahkemeler”e, “JİTEM”den “Ergenekon”a derin ve görünen devletin, devlet gücünü kullanan örgütlü ve etkin despot uygulamaları, derin çeteleri ve bunların katliamları, provokasyonları, yargısız infazları ve faili meçhulleriyle, tam bir terör devleti örneği ortaya koymuş bulunmaktadır.

Bunun için, kim olursa olsun, bazı muhalif insanların ya da kimi örgütlerin bu tür terör devletlerine karşı hak ve adalet arayışıyla ortaya çıkmaları sonucunda, zulmün, haksızlığın ve adaletsizliğin bunaltıcı etkisiyle, ya da İslâmî ve fitrî-insanî ölçüleri de yakalayamamanın sonucu olarak bazen ölçüsüz şiddete başvurmaları söz konusu olsa bile, bu şiddet dahi bir başka devlet tarafından desteklenmedikçe, yine meşru olmayan şiddet eylemleri olarak nitelense de, bir devletin yapabileceği gibi kuşatıcı, etkili olamaz ve bu sebeple de tam anlamıyla “terör” olarak nitelenecek boyutlara ulaşamaz.

Türkiye’deki PKK şiddeti de, ancak emperyalist devletlerin ve yerli derin devlet güçlerinin desteği ve devletçe yapılan zulümlerde ısrar sonucunda, zulümden bıkan halkın belli bir kesiminin desteğinin devam etmesiyle etkinliğini sürdürebilmektedir.

Güçlü silahlara sahip olan emperyalist devletlerin, güçsüz halkların ülkelerini işgal ederek, yerli halkı kendi ülkesinde silahla korkutup katliamlarla sindirerek, kendi emperyalist çıkarlarına göre yönlendirmeye ve kaynaklarını çalmaya, sömürmeye kalkışması tam anlamıyla ve bütün boyutlarıyla tartışmasız bir nitelemeyle “terörizm”dir.

Bu işgalci, soyguncu terörist devletlere karşı yerli halkın ve çocuklarının direnmesi, bağımsızlık ve adalet mücadelesi vermesi ise, en temel hak, en saygın mücadeledir.

Üstelik emperyalistlerin terörizmi, hukuksuz şiddeti, kendi ülkesinde insanca, Müslüman’ca yaşamak isteyen mazlum halklara yönelik, emperyalizmin yerli işbirlikçiliğini yapan “Ergenekon” benzeri derin devlet çetelerinin ve destekledikleri kimi örgütlerin şiddeti ise, doğrudan kendi halkına yönelik olmak bakımından daha zâlim ve daha alçakçadır.

Emperyalizme ve işgale karşı direnen “mücahidlerin” ya da direnişçilerin ve onların destekçisi olanların haklı şiddeti ise, işgale, sömürüye itirazı temsil etmekte, masum ve mazlum halklara yönelik vahşi katliamları yapan terörist emperyalistleri kendi ülkelerinden defetmeyi hedeflemekte ve bu sebeple de daha saygın bir konumda yer almaktadır.

Bu yüzden, öncelikle işgalci emperyalistler, egemen zâlim devletler, despot yönetimler ve emperyalist silahlı güçler, işgal, istila, katliam, soygun, sömürü, işkence ve tecavüzleriyle, şiddetin en tesirli ve yaygın olanını kullanıp katliamlar

yaparak kitleleri sindirme ve teslim almaya yönelik alçakça politikalarına, yani gerçek teröre son vermedikçe, oluşturdıkları zulüm bataklıklarını kurutmadıkça, bu zulümlere karşı yükselecek haklı tepkileri ve tepki gösteren mazlumların ılıklarını, üstelik ne yaparlarsa yapsınlar ve ne derecede şiddete başvururlarsa vursunlar “terörist” olarak nitelemek hakkına sahip olamazlar.

Hak aramak için yola çıkan kimi örgütler, zulüm bataklığı kurutulduğu, hak ve özgürlükler iade edildiğı halde, bu sefer de başka amaçlarla, elde ettikleri statüyü ve hegemonyayı sürdürmek için, ya da işgal olmadan, meşru zemin bulunmadan, meşru amaçları bulunmadan ve meşru ölçülere dayanmadan, ölçüsüz şiddete başvurarak bir toplum üzerinde hegemonya tesis etmek ve kimi amaçlarına bu yolla ulaşmak isterlerse, şüphesiz bu da terör olarak nitelense de, bütün bunlar, yine de devlet terörünün seviyesine ulaşamaz.

Özellikle de, işgal edilmiş ülke halklarının işgale karşı haklı direnişini hiç kimse “terör” olarak niteleme hakkına sahip değildir.

Bu kadar açık olarak gerçek teröristler küresel korsanlıkla dünyayı kana bularken, mazlum halkların ülkelerini işgal edip milyonlarcasını kadın-çocuk ayırmadan katlederken, onlara hiçbir tepki ve eleştiri yapmadan, bu büyük zulümlerine engel olmaya çalışmadan, hatta tam tersine onların safında yer alıp, mazlum halkların direnişçi

çocuklarını bu katil emperyalistlerin jargonlarını kullanarak “terörist” ve “suçlu” ilan edenler, büyük vebal altındadırlar. Gerçek küresel teröristlerin safında yer alarak, onların zulmüne, işgaline, sömürüsüne karşı, hak, adalet, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi veren onurlu Müslümanları “terörist” ve “suçlu” ilan edenler, bu yaptıklarının kendilerini dünyada da ayıplı duruma düşüreceğini, ama en önemlisi bu büyük haksızlık sebebiyle âhirette de hesaba çekileceklerini unutmamalıdır.

Ayrıca, mazlum halkların direnişçi çocuklarının, çok kısıtlı imkânlar içinde, asimetric silahlara sahip emperyalist güçlerle mücadelenin zorlukları sebebiyle kimi yanlışlara düşmesinin faturası bile, onları buna zorlayan emperyalist zâlimlere kesilmelidir.

Usame Bin Ladin’in yaptığı iddia edilen ve dünya çapında ses getiren, Amerikan hedeflerine yönelik saldırıların hepsi bütün boyutlarıyla meşru görülmeyebilir, ama anlamaya çalışılmalıdır. Bu insanların, Rusya, ABD, Avrupa ve NATO gibi silah bakımından çok güçlü, dünyanın en vahşi ordularına sahip büyük emperyalist güçlerin saldırı ve kuşatması altında olmanın, çok boyutlu imkânsızlıkların ve daha pek çok zaruretin yol açtığı çaresizlikler içinde mücadele ettikleri dikkate alınmalıdır.

İşte bu sebeplerle, sivil insanların da zarar gördüğü kimi eylemlerin bazılarını bizzat bu Müslümanlar yapmışlar ve

ölçüsüz şiddet kullanarak masum insanların haksız yere ölümüne sebep olmuşlarsa, şüphesiz yanlış olan, tasvip edilmemesi ve meşru görülmemesi gereken bu eylemlerin bile faturası, öncelikle onlara değil emperyalist katil ABD'ye kesilmelidir.

Kimi Müslümanların yaptıkları bu tür eylemler, sonuçta bazı masum insanlara da zarar vermesi sebebiyle meşru görülme ve tasvip edilmese de, mazlum halkların çocuklarının bu çılgılığı anlaşılmaya ve buna sebep olan emperyalistler ifşa edilmeye çalışılmalıdır.

Bu tür eylemler, mazlum halkların, kendilerine yönelik on yıllardır süregelen emperyalist işgal, istila, sömürü, zulüm, işkence, tecavüz ve katliamların etkisiyle ortaya konan ve son derece haklı gerekçelere dayanan itirazlardır.

Bu çılgılığı temsil eden mazlum halkların çocuklarının, kimi şer'i ölçülere aykırılıklarının ve yanlışlarının meşru görülmesi söz konusu olmasa da; işgal, istila, sömürü, tecavüz, işkence ve çok boyutlu zulüm ve kitlesel katliamlarıyla onları bu yanlışla zorlayan emperyalist devletler gerçek sorumlular olarak görülmelidir.

Dünya çapında oluşturdukları küresel zulüm sisteminin yol açtığı tüm haksızlıklar için, her halükârda bu zâlim emperyalistlerle hesaplaşma öne çıkarılmalıdır. Bu sebeple, emperyalistlerin gerçekleştirdikleri zulümlerin altından yükselen çılgılık değil, yanlış eylemlere meşruiyet kazandırmamaya dikkat etmek kaydıyla, öncelikle bu

canhıraş çığlığa yol açan bunca zulmü ve katliamları yapan emperyalistler sorgulanmalıdır.

Mazlum Müslümanların, bu emperyalist sömürgeci katillerin zulmünün etkisiyle yaptıkları yanlışlıklardan kaynaklanan kimi haksızlıkların faturasının da, onlara kesilmesi ve bunların hesabının bile onlara sorulması daha âdil bir davranış olacaktır.